

Do druku nr 2937

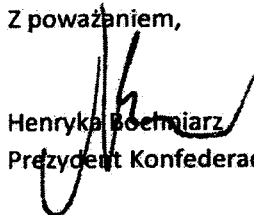
Warszawa, 7 listopada 2018 r.
KL/385/185/AZ/2018

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na pismo z dnia 8 października 2018 r. kierujące do konsultacji społecznych projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (obecnie druk nr 2937), przekazuję stanowisko Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Przewodniczący Konfederacji Lewiatan

W załączeniu:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (druk nr 2937).

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Żbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (druk nr 2937), dalej „Projekt ustawy”.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (druk nr 2937) oceniamy pozytywnie i postulujemy jego uchwalenie. Projekt ustawy dotyczy zniesienia opłaty targowej.

Istnieje wiele argumentów prawnych, ekonomicznych i społecznych za zniesieniem opłaty targowej, najważniejsze z nich przedstawiamy poniżej.

- Historycznie opłata targowa była wynagrodzeniem płaconym przez drobnych kupców za udostępnienie przestrzeni handlowej. Służyła także „zniechęceniu” obywateli do podejmowania niechcianej przez władzę działalności prywatnej. Obecnie stanowi jeden z wielu podatków, który zasila budżet gminy. W wielu przypadkach płacona jest na targowiskach prywatnych i już dawno straciła charakter rekompensaty, czy wynagrodzenia za świadczenie ze strony gminy. Opłata, w odróżnieniu od podatku, ma charakter ekwiwalentny. Tymczasem opłata targowa nie ma takiego charakteru np.: nie musi być przeznaczana na modernizację targowiska. Tym samym opłata targowa stanowi faktycznie podatek. Oceniając sens tej daniny trzeba mieć na uwadze, że przedsiębiorca, oprócz niej, płaci również podatek dochodowy na zasadach ogólnych, bądź w formie zryczałtowanej. W wielu przypadkach podatek VAT, a w niektórych również podatek od nieruchomości. Dodatkowo składki do ZUS, opłatę eksploatacyjną płaconą na utrzymanie zajmowanego targowiska i oczywiście czynsz wynikający z umowy cywilnoprawnej zawartej z właścicielem targowiska. Opłata targowa, pobierana przez gminę bądź miasto na prawach powiatu, stanowi dodatkowe obciążenie na rzecz samorządu terytorialnego, podobierane wyłącznie od kupców tj. osób dokonujących sprzedaży na targowiskach.
- Nie istnieje *ratio legis* funkcjonowania w obecnej rzeczywistości gospodarczej opłaty targowej. Innymi słowy, trudno wskazać powód dla którego należy płacić dodatkowy podatek wyłącznie w związku z samym faktem sprzedaży na targowisku.
- Handel kupiecki charakteryzuje się specyficznymi warunkami (np.: tzw. „okresem pohandlowym” w którym następuje spadek sprzedaży na targowiskach ze względu na warunki pogodowe czy okres poświąteczny), których instytucja opłaty targowej nie uwzględnia.
- Maksymalna stawka dzienna opłaty targowej określona jest w art. 19 ust. 1 pkt. 1 ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, jednakże to od czego zależy zróżnicowanie wysokości pobieranej opłaty targowej określone jest w uchwale rady gminy. Zróżnicowanie to nie jest zależne od wysokości zysków osoby dokonujące sprzedaży na targowiskach, ale od np.: sposobu sprzedaży, rodzaju towaru. Ta konstrukcja może prowadzić do strat osób sprzedających na targowisku, nie ze względów rynkowych, lecz ze względu na arbitralne zasady poboru opłaty targowej. Opłatę targową dyskwalifikuje jej uznaniowość, wynikająca z kompetencji gmin do ustalania jej wysokości,

często w stawkach nieadekwatnych do zysków przedsiębiorców i bez uprzedniego zbadania, i uwzględnienia zyskowności handlu.

- **Oплата targowa dyskryminuje podatkowo osoby handlujące na targowiskach w stosunku do tych, którzy prowadzą sprzedaż w budynkach, gdyż maksymalna stawka podatku od nieruchomości, w większości przypadków, jest jedynie ułamkiem obciążenia płaconego z tytułu opłaty targowej.**

Osoby dokonujące sprzedaży na targowiskach to najczęściej osoby fizyczne tj. kupcy, głównie mikroprzedsiębiorcy. Kupcy, często przy pomocy najbliższych członków rodziny, utrzymują gospodarstwo domowe. Mając na uwadze powyższe argumenty, zniesienie opłaty targowej ma wymiar:

- **społeczny** – wzmocni podstawowe przejawy przedsiębiorczości (często wśród osób starszych, mających utrudnione funkcjonowanie na rynku pracy), a tym samym umożliwi samoutrzymanie wielu rodzin i nie obciążanie Skarbu Państwa świadczeniami społecznymi związanymi z bezrobociem.
- **ekonomiczny** – zniesie czynnik ograniczający konkurencję. Ponadto obecnie opłata targowa ma charakter fakultatywny, w związku z tym w niektórych gminach należy ją płacić, w innych z kolei nie. Zniesienie opłaty targowej również z tej perspektywy przywróci konkurencyjność między mikroprzedsiębiorcami. Wskazać także należy, iż zniesienie opłaty targowej może mieć też pozytywny wpływ na konsumentów np.: większy wybór towarów, spadek cen.
- **prawny** – zniesie instytucję dla której trudno wskazać *ratio legis* oraz która jest kontrowersyjna z perspektywy prawa konstytucyjnego.

Istnienie opłaty targowej nie ma racjonalnego uzasadnienia, stanowi zbędne, często kolejne obciążenie finansowe, które negatywnie wpływa na rozwój drobnego handlu, aktywizację społeczeństwa i poziom bezrobocia. Pobieranie opłaty targowej, w kontekście wskazanych obciążeń, którym podlegają kupcy, jest wyrazem nadmiernego fiskalizmu państwa, ogranicza konkurencyjność gospodarki i może generować negatywne skutki społeczne.

Reasumując, Konfederacja Lewiatan pozytywnie ocenia propozycję zniesienia opłaty targowej, opowiada się za rozwojem przedsiębiorczości wśród mikroprzedsiębiorców, a opłatę targową uważa za nieproporcjonalne obciążenie wobec najmniejszych przedsiębiorców, dla którego trudno znaleźć uzasadnienie w realiach współczesnej gospodarki.

Konfederacja Lewiatan, KL/385/185/AZ/2018

